

POWTÓRZENIE II

LEKCJE 81 – 90

WPROWADZENIE

Jesteśmy już gotowi do kolejnego powtórzenia. Rozpocznijmy je w miejscu, w którym skończyliśmy ostatnio, i codziennie będziemy rozważać dwie idee. Wcześniejszą część każdego dnia poświęcimy jednej idei, a późniejszą – drugiej. Będziemy mieli jeden dłuższy okres ćwiczeń oraz częste krótsze ćwiczenia, w których będziemy praktykowali każdą z tych idei.

Dłuższe okresy praktyki będą miały taką oto ogólną formę: na każdy z nich przeznacz około piętnastu minut i rozpocznij je od rozważenia myśli przeznaczonych na dany dzień oraz komentarzy załączonych w zadaniach. Poświęć około trzech, czterech minut na powolne przeczytanie ich, nawet kilka razy, jeśli chcesz, a następnie zamknij oczy i słuchaj.

Jeśli zauważysz, że błędzisz gdzieś myślami, powtórz pierwszą część ćwiczenia, ale postaraj się większość czasu spędzić w ciszy i na uważnym słuchaniu. Czeka na ciebie pewna wiadomość. Ufaj, że ją otrzymasz. Pamiętaj, że jest skierowana do ciebie i że jej pragniesz.

Dopilnuj, by nie ustać w swoim dążeniu do celu w obliczu rozprasających cię myśli. Zrozum, że niezależnie od formy, jaką mogą przybrać, nie mają one żadnego znaczenia ani żadnej mocy. Niech ich miejsce zajmie twoja determinacja, by odnieść sukces. Nie zapominaj, że twoja wola panuje nad wszystkimi fantazjami i snami. Zaufaj jej, że cię wesprze i pozwoli przekroczyć je wszystkie.

Potraktuj te okresy praktyki jako oddanie się drodze, prawdzie i życiu. Nie daj się sprowadzić na manowce, ku złudzeniom i myślom o śmierci. Oddałeś się zbawieniu. Każdego dnia bądź zdecydowany wypełnić swą funkcję.

Swą determinację potwierdzaj również w krótszych okresach praktyki, posługując się wyjściową formą danej idei w jej ogólnych zastosowaniach, a w razie potrzeby bardziej konkretnymi formami. Niektóre konkretne formy znajdują się w komentarzach podanych po przedstawieniu tych idei. Jednakże są to tylko sugestie. To nie konkretne słowa, których użyjesz, są istotne.

LEKCJA 81

Oto idee do dzisiejszego powtórzenia:

61) Jestem światłością świata.

Jakże jestem święty! Dano mi bowiem funkcję rozświetlania świata! Umilknę teraz w obliczu mojej świętości. Niech w jej łagodnym świetle znikną wszystkie moje konflikty. W jej spokoju przypomnę sobie, kim jestem.

Gdy zdają się pojawiać wyjątkowe trudności, możesz zastosować przewodnią ideę w konkretny sposób:

Obym nie krył światłości świata, która jest we mnie.

Niech światło świata przeniknie to złudzenie.

Ten cień zniknie w obliczu światłości.

62) Wybaczenie to moja funkcja, ponieważ jestem światłością świata.

Przyjmując moją funkcję, zobaczę w sobie światłość. A w tym świetle ujrzę moją funkcję wyraźnie i całkowicie jednoznacznie. Moje przyjęcie tej funkcji nie zależy od tego, czy rozpoznam, na czym ona polega, gdyż jeszcze nie rozumiem wybaczenia. Jednakże zaufam, że w świetle zobaczę ją taką, jaką jest.

Oto przykładowe formy zastosowania tej idei:

Niech to pomoże mi nauczyć się, co znaczy wybaczenie.

Obym nie oddzielał mojej funkcji od mojej woli.

Nie użyję tego do obcego mi celu.